

Amb plom a les botes

La història. Madrid, avui. Javi va fent la viu viu com mànager de futbolistes juvenils, un bon dia el Reial Madrid s'interessa per un crac argentí que ell té sota contracte, però resulta que el noi té un altre representant a Buenos Aires, que es desplaça a Madrid fer valdre els seus drets.

La pel·lícula. Típica i tòpica comèdia madrilenya sobre la picaresca castissa, com les que es marcaven Tony Leblanc, Manolo Gómez Bur, López Vázquez i els Ozores, allà pels anys 50-60. Amb la diferència de que en lloc del timo de la estampita o del tocomochó, el bergant de *En fuera de juego* entabana la bona gent al voltant del món del futbol. Basant-se en un guió clon calcat de llocs comuns, situacions previsible i diàlegs sainetescos, el director David Marqués (València, 1972) procura que la cosa rutlli, però el cas és que tampoc Marqués no és que tingui el do ni el talent precisos per armar de ritme una bona comèdia. Així la qüestió, només queda el recurs dels intèrprets, obligats a evitar que la pel·lícula es quedi, con sentència el títol, fora de joc. El cordovès Fernando Tejero i l'argentí Diego Peretti són els encarregats d'invocar el miracle. La seva parella còmica funciona, a mig gas, però. Tejero és el pallaso tonto llenguallarga, Peretti el clown llest i lacònic. Les riallades fan acte de presència en el pri-

mer tram del film, per fer-se fonedisses segons que l'acció enfila la recta final. I el futbol?, es preguntarà l'aficionat. Pura excusa argumental, alhora que trista caricatura d'allò que tothom se sap de memòria.

El productor d'aquesta comèdia amb plom a les botes, ha convençut alguns rostres populars, el porter Iker Casillas, José Ramón de la Morena (El larguero), per a que apareguin per allí, dotant de versemblança futbolera les peri-

En fuera de juego

Director: David Marqués.
Intèrprets: Fernando Tejero, Diego Peretti, Hugo Silva. Espanya-Argentina, 2011. 103'. JC Alpicat, Lauren Lleida.

patètiques aventures d'una parella de perdedors nats.

La imatge. Tejero i Peretti disfressats camillers de la Creu Roja, per entrar a l'estadi de Mestalla.

La frase. "El futbol és el futbol", que diuen tots els personatges quan no saben què dir. O quan la retòrica es buida de contingut i les meninges estan fora de joc. La fórmula és perfectament aplicable a tot: la política és la política, la vida és la...

La recomanació. Fanàtics de la comèdia madrilenya, amb accent *porteño*.